

Pollensa: Castell dels Reys. Quadro d' en Rusiñol

La Roqueta

En Santiago Rusiñol a Mallorca

HEI ha viatjers qu' al visitar sa nostra illa fan com certs convidats a dinà qu' els-e presenten tots els plats, els-e tasten, hei peguen forquetada y s' en van sensa alabar el gènere ni donar les gracies.

En Rusiñol no heu ha fet així. Ha ensaborit tots els panorames, s' ha extasiat devant els trabais maravellosos de Natura dins els recons florits de Mallorca, ha enlairat endemés jardins, trosos de comellars, descubrint noves belleses gracies an el séu delicat sentit artistic p' el que ha pogut arribar a gradacions més altes, aixis com els fins de tacto poden sentir la creixensa de l' herba, quant per la generalitat no s' hi notava el més petit canvi.

Gracies an aquesta clarividencia en Rusiñol ha obrat demunt nosaltres com els grans critics y mos ha dit: aquí teniu això, ahont la bellesa hei anida; mos hi ha fet fitxar mostrantmos part per part els principals elements qu' hei fan relleu, els ha escullit y n' ha fet els séus quadros. En ells hem vist la combinació harmònica qu' en la realitat mos estava velada per la molsa qu' els feya ombra y qu' ell ha sabut apartar ensenyantmos la part sana, poètica, esponerosa de veritat y d' hermosura. Els séus quadros, han fet més que tot un curs de estètica.

Però la trascendencia de la tasca d' en Rusiñol es més fonda, més profitosa per Ma-

llorca. Amb els séus quadros s' en du Mallorca per ell sentida, una Mallorca idealisada, però amb un gran fonament de realitat, no d' idealisme simbòlic que més que delectació artística produeixen mal de cap, com el geroglífic, si no d' un idealisme reconfortant, d' un idealisme fonadat en coses reals engrandides tal com les sent la fantasía, escluhint lo secundari, lo qu' estorba per la perfecta visió.

Ha dotat an els paisatjes d' una alenada esponerosa, com si dins cada tela, dins la transparencia d' els cèls y les aigos hei palpitás l' esperit de la vida.

Aquestes teles qu' ell s' en porta serán altres tants pregoners de s' illa daurada, per sa que pareix qu' ara ha sonat l' hora de la séua resurrecció, una resurrecció molt simpática, per haver tengut per fada que la desxondeix a la bellesa, missatjera qu' ens besa amb la besada d' el esperit helènic. Ens aixecarem a la séua caricia y ens prepararem per esser aquí un refugi de l' Art. Mallorca es ja font d' inspiració, quines aigos pures venen a rebre enlairats artistes. Ells estendrán la fama de sa nostra terra. En Rusiñol haurá estat d' els primers joglars de sa Belle-sa de Mallorca.

Li devem agraument.

J. A. O.

Els quadros d' en Rusiñol

LA exposició d' els vint y tants de quadros pintats p' en Rusiñol durant el temps qu' ha passat a Mallorca ha permés que poguessem admirâ la tasca feconda d' el

En Rusiñol dona a cada quadro l' impressió d' el moment psicològic de l' artista en presencia d' el panorama. Hi posa en les teles més poesia de sa que té el paisatge,

Exposició Rusiñol en el Círculo Mallorquí.—Vista parcial.

«pintor d' els jardins» fent que la saleta d' el Círculo Mallorquí, ahont estaven exposats, se vés els vuit dies animada p' els intel·ligents y aficionats qu' hei formiguetjaven a totes hores.

oferint-lo-mos com a través d' una gasa subtilíssima, de mágica transparencia, que li deixás misteriosos atractius.

Y se compren molt bé. No seré jo el primé que diga que pinta quant escriu y es un

poeta quant pinta. En efecte: molts de quadros de bon artistes presenten sa realitat, fèlment interpretada, pero muda, y els d'en Rusiñol vos fan sentí tan aviat el cant alegre d'un día de sol, com en el «Jardí d'estiu» (Terreno), y el «Castell d'el Rey» ahont torrentades de claró inonden el paisatge ò juguetergen riallers els raigs de llum en el según terme («Oriental»), com tan prest la tristor profunda que vos invadeix contemplant «L'assommoir», ahont circulen aires de tétrica desolació y queixes d'amargura; ò comunica a vostre cor la melancolia d'el crepuscle en un paisatge ahont Natura pareix recohir-se convidant l'esperit a l'oració. («Dijòus Sant», «L'hora fervent», «El Castell gris»).

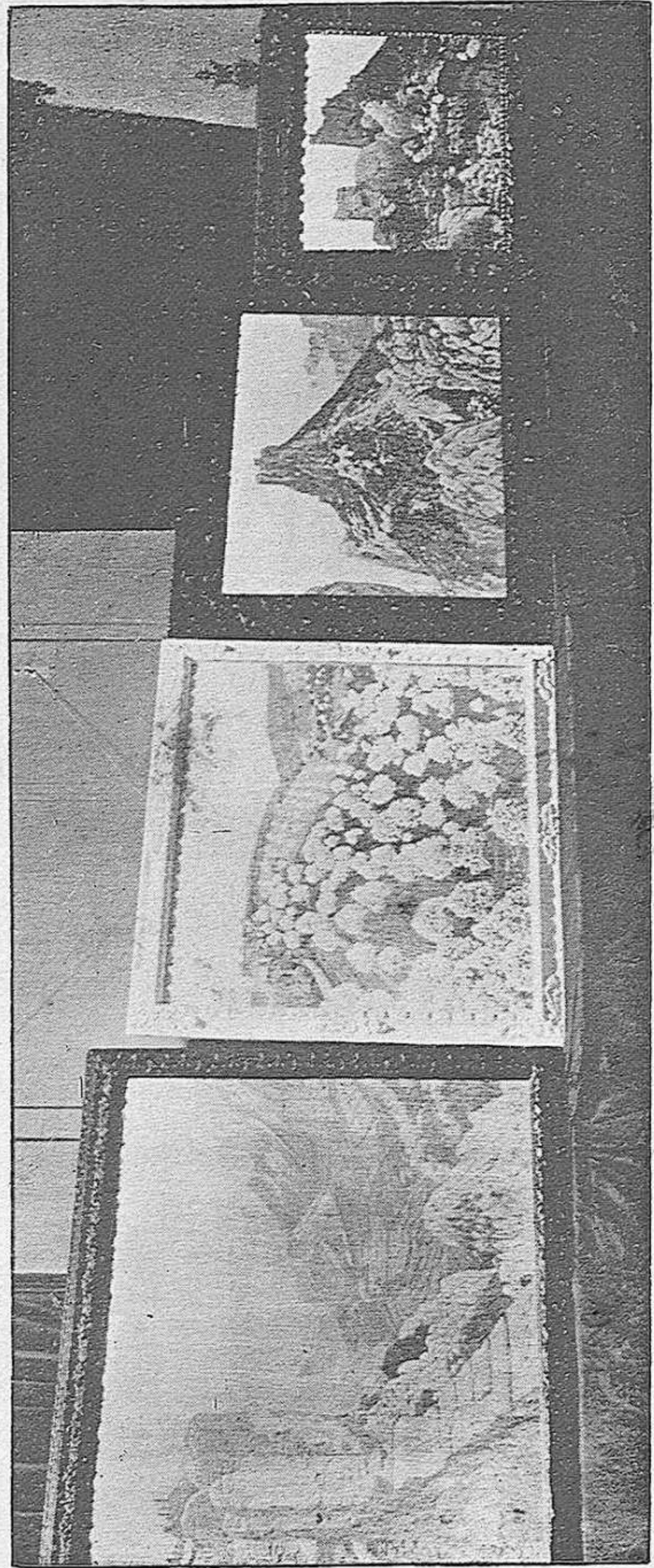
Altres quadros té en Rusinyol en que vos mostra á la naturalesa envolta en un ambient de romanticisme y vostra pensa fuig de les baixes regions terrenals («Bròllador d'el Faune», «Desmays», «Lo jardí d'el Pirata») per enlairarse en esferes més elevades.

El pinzell d'en Rusiñol ha traduït lò ver de sa realitat en quadros de difililísima expressió, donant animació a paisatges qu' a primera vista hagueren paregut monótonos, fins a les persones menos indiferents a les bellesas d'el terrê. («Lo vall de Ternelles», «El pedregar d'el Castell», «El niu de pedra»).

Es qu' el talent del pintò, sobre trià els assumtos, ha sabut fotografíâ «el moment» d'el paisatge, a través de l'objectiu de son ánima d'artista, reflectanthi l'impresió, propia, personalíssima y original.

En alguns quadrets, com la «Masía blanca», «Ametllers rosa» y «Primaveral» ha recohit en sa paleta la jovenívola y coquetona frescura de les alegres verdors de paisatges somri-guents.

El «Jardí senyorial» es una obra mestre; en ella ha realzat l'autor la belleza de l'original, qu' es d'una vegetació voluptuosa y exhuberant, amb la difícil justesa d'expressió y un admirable colorit.

Exposició Rusiñol.—Vista parcial

Per acabâ direm, com més amunt hem apuntat qu' el trabay d'en Santiago Rusiñol es l'obra d'un poeta: cada recó d'els séus paisatges es un níu d'idilis; cada terme una estrofa qu' arriba al cor; cada coloració una harmonía suau, cada pinzellada una nota que vibra.

E. O.

Fosquetjant

ACABAVA de ploure. De dins es rostoy s' aixecava oloreta de terra banyada; els aucells anaven d' una rama a s' altre espolsantse s' aigo de ses plomes; els niguls s' aclarien y per ells apareixia un cel blavet d' un blau qu' havia perdut. De tant en tant, un raig de sol tísic allargava sa claror fins demunt unes garbes ò juguetetjava en ses fulles tremoloses d' uns polls.

Na María, sa filla petita del Sen Toméu, sortí de ca-séua duguent derrera una cabreta blanca amb un estel negre en es front. La duya a pasturâ per hont crexien les herbes més tendres. Però casi sempre feya coincidí qu' aquelles herbes estiguessen a la vora de la vía del ferro-carril. Son gust era veure passâ al tren, rápit, llenegant per demunt els dos ferros; volia sentí s' onada d' aire que removía a son pas; volia sentí es trepitx de sa máquina, que, valenta, en carrerra desafortada, llansava sa fumada negra cap al cel.

Sa cabreta y el ferro-carril era lo qu' estimava més en aquest mon. Sa cabreta era dòcil; li llepava ses mans, li feya salts devant ella y el seu bèl l' eternia. En camvi, a sa máquina l' estimava per lo grandiosa, com s' estima una cosa que no 's pot tení. Moltes voltes la veyá passar; mai s' aturava; sempre corria, just si l' encalassen.

Acabava de ploure; y el sol anava amagantse per derrera sa montanya de Randa, fent-la més gran, més grossa y més negra. Na María contemplava amb sos ulls blaus aquell espectacle. Els núvols havien fuit, y sa lluentô daurada d' es sol bellugatjava p' els contorns d' aquell grandios penyal. Comensava sa tristô de la terra. D' allá, de Montuiri, venia sa remô de ses campanes de l' iglesia y de sa carretera s' espargien per l' aire ses cançons dels treballadors qu' anaren cap al poble.

Na Perla, al entretant espigolava les herbes més d' es séu gust. Na María s' ajagué demunt es rostoy, tocant la vía amb so seu cap d' esponerosa cabellera róssa. Obrí sons ulls blaus y mirá 'l cel, per hont passaven, uns derrera els altres, nuvolats blancs.

Na María aclucá els ulls, y condormida, gosá amb somnis infantils, colors de rosa, ahont les reines protegien ses nines guapes convidantles á fer viatjes llargs. Despres, veyá moltes cabretes qu' en son revolt li llansaven bèls disputantse ses séuas caricies; més tart se li presentá una locomotora, grossa, molt gro-sa y lluenta que s' aturá devant ella perque hei pujás y per durla-s' en a terres llunyadanes.

De sobta 's senten ciulos estridents que feren remoure s' aire. Eren de sa locomotora, qu' impacienta, amb crits de monstre, avisava un perill.

Se filla del Sen Toméu es despertá y s' aixecá de la terra, y amb ulls estorats mirá, y vegè sa máquina, que poc a poc, majestuosament anava acostant-se vers ella.

—¡Ara, ara s' aturarâ per jò pujar-hi— digué na María, seguint els pensaments d' els séus somnis.

Un homo botá d' es tren y amenassantla s' hi acostá. L' agafá p' es bras y li digué:

—¡Fora d' aquí! ¿No veus que te poriem havê enganxat? ¡A dormí á ca-teua! ¡Ala, vestén!

Y sa nina, tota assustada se retirá unes passes; vejé pujâ s' homo an es tren y comprenqué que tots els séus desitjos d' abans no eren més que somnis que mai podría cumpî. Fou son primer desengany.

Rompent es silenci de sa nit que venia, llansant fumarada y en sos dos fanals grossos, lluents, passá sa locomotora á velocitat per devant Na María, qui, estorada, mosegant-se sa punta d' es devantal, veyá com fugia una de ses coses que més estimava. Llavors agafá sa cabreta, la va estrenye contra son pit y li doná moltes, moltes besades demunt s' estel negre d' es front.

Així passá un rato, fins qu' es tren desaparegué, deixant sols un fum negrenc que sa desfeya caiguent per demunt ses fulles maltisses d' una vinya.

JOSEPH VIVES VERGER.

Palma, Agost 1902.

El nou Bisbe de Menorca

L'Il·lustríssim Sr. D. Joan Torres y Ribas, Deá, Vicari capitular de la Diócesis, S. V. de Ibisca, nasqué el dia 13 de Desembre de 1844 en dita ciutat, de pares humils, sense bens de fortuna, pero rics en virtuts cristianes, els quals se desvetlaven per educar santament a sos fills, especialment al qui mes tart havia d'esser consagrat al estat sacerdotal y prestà grans serveis a l'Església de Cristo. Comensà sos estudis en el Palau episcopal d'aquella Diócesis, baix la direcció d'un P. de la Companyia de Jesús. Ingressà en aquell seminari concilià a la edat de set anys, en el que cursà amb enviable aplicació quatre anys de Llatí y Humanitats, tres de Filosofia, sis de Teologia Dogmática y tres de Sagrats Cánons, haguent obtingut en tota la carrera la qualificació de «Meritissimus». Contava tan sols dotze anys, quant, atesa sa seva aplicació fou nomenat catedràtic de Llatí en dit seminari, càrreg que desempeñà per espai de quatre anys.

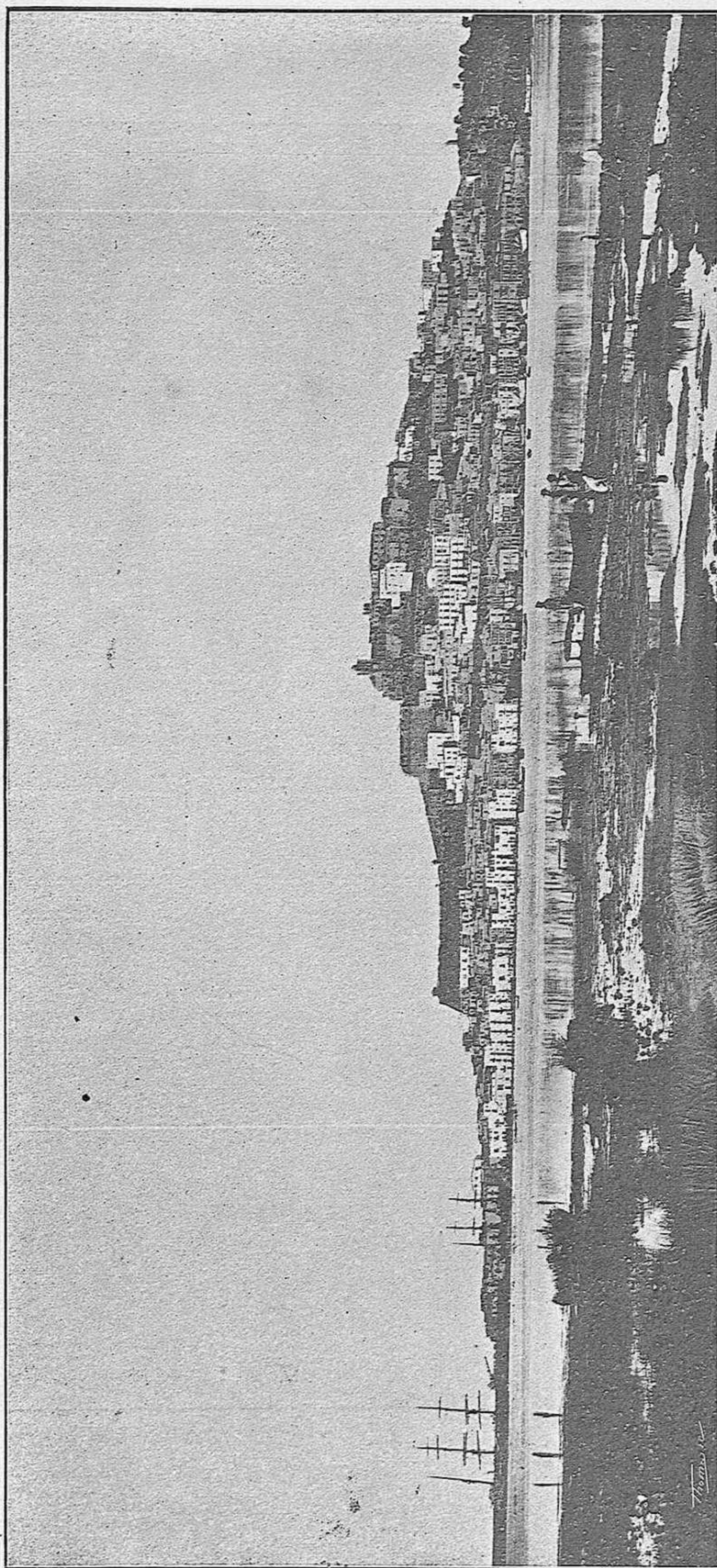
El dia 17 de Desembre de 1859 va rebre la primera Tonsura de mans de l'Excm. e Ilm. Sr. Dr. D. Miquel Salvá, Bisbe en aquella època d'aquesta Diócesis de Mallorca. En 26 de Maig de 1866, rebé els quatre menors y el Subdiaconat, en Septiembre del 61 el Diaconat y en 19 de Decembre del 68, el Presbiterat en la Capella d'el Palau Arquebisbal de Valencia, de mans de l'Excm. e Ilm. Sr. Dr. D. Mariano Barrio y Fernández, Arquebisbe de l'esmentada Diócesis de Valencia en aquelles hores. Quant encara no tenia edat per desempeñar càrreg parroquial feu oposició á Curats, que li fou aprovada amb la millor qualificació.

Al poc temps d'havé rebut el Presbiterat, fou nomenat Coadjutor de la parroquia de Sant Rafel y molt prompta fou ecònomo de la parroquia de terme de Sant Pére Apòstol d'aquella ciutat, càrreg que desempeñà amb aplauso de sos filigresos y á satisfacció de son Prelat molts d'anys. Se'l va nomenar també Catedràtic de Teologia Moral y Dret Canònic d'aquel seminari. Essent ecònomo prengué part en les oposicions á la Canongia Doctoral d'el séu país, haguent estat qualificats sos exercicis de brillants per unanimitat y merescut la tercera part de vots per obtenir la prebenda.

En el Seminari cen'ral de Valencia, després de brillants exercicis rebé l'investidura de Llicenciat en Sagrats Cánons, amb la qualificació de «Nemine discrepante».

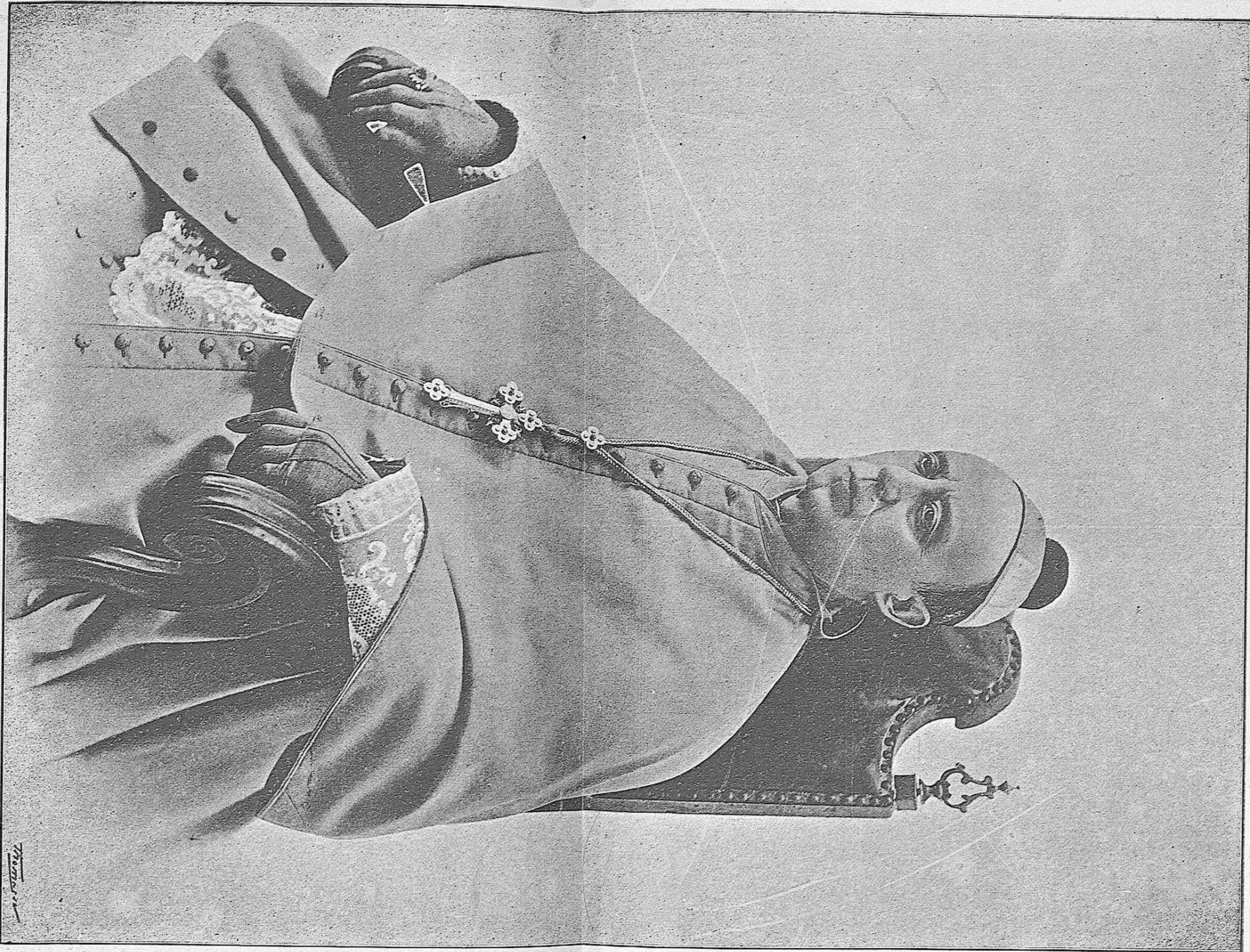
En 1897 fou nomenat canonge d'aquella Catedral, després d'haver desempeñat la classe de Llatí en el Col·legi Hispano-Romá de Madrid, ahont adquirí popularitat y fama tant per ses virtuts y sebre, com per sa seva infatigable laboriositat. En 1882 el M. I. Vicari capitular d'aquella Diócesis el nomenar son secretari de Cambra, càrreg que desempeñà amb el millor acert, fins Abril del 98, que fou elegit Vicari Capitular y poc després nomenat Deá d'aquella Catedral. Fou un d'els Pares conciliars de l'ultim Concili provincial de Valencia, admés amb veu y vot com-e procuradó de son Vicari Capitular.

S. S. Lleó XIII, com-e prova d'especial predicació, el nomenar son camarer secret primer y després Proto-notari Apostòlic. En demés posseeix els titols de Capellá d'honor honorari y predicador de S. M.

Vista general de la ciutat de Ibiza

Tramuntana

Ilmo. Sr. D. Joan Torres y Ribas

Bisbe de Menorca

Molt deu Ibisca á son esclari't fill, el nou Bisbe de Menorca, qui, en totes épques, no sense atravesar per circumstancies difícilíssimes, no ha cessat de procurar amb el major entusiasme el bé y l' engrandiment de la seva estimada y antiga Diócessis. Restaurará y edificará temples, fins un en l' Isla de Formentera, dedicat a sant Fernando, el qu' está regentat per un vicari «in capite». En l' exconvent de dominicos de Sant Domingo d' aquella ciutat ha realisat importantíssimes reformes y millores qu' han realzat el cult de l' Iglesia y augmentat extraordinariament la veneració qu' els habitants de l' illa professen al Sant Cristo d' el Cementeri, imatge que se venera en l' esmentat temple, y molt concorregut el nov. nari-missió que, desde llarga fetxa y per especial en càrreg de l' expressat senyor Bisbe prediquen anyalment en el mateix temple els RR. PP. de la Companyia de Jesús. En aussí d' els mateixos pares y de s' estimat clero, desitjós de secundarlo en tot, organisí missions apostòliques de sa Diócessis, a ses qu' assistia sempre que ses seves ocupacions li permetien separarse un dia de sa ciutat. El mateix presidia romeries qu' organisava amb so séu clero, dirigint-se á s' Oratori d' es Cubells, seguit de multitud de feèls, qui, imitant el séu alt exemple, y ansiosos de sentí sa divina paraula de boca d' el séu Prelat, allá anaven per depositar juntament amb eil ofrenes y fervoroses pregaries an els pèus de la venerada imatge de la Verge d' el Carme, patrona de dit Oratori, distant uns trenta kilómetres de la ciutat. Molt prompta hi hagué necessitat d' aixamplar sa capella, lo que se pogué dur a efecte en molt poc temps.

Dotá á totes ses iglesies pobres d' ornaments sigrats p' el culte diví de ses mateixes.

Aquell seminari se troba completament transformat degut al zèl y entusiasme qu' ha tengut sempre per l' ensenyansa. S' encarregá ell mateix de sa cátedra de Teología Moral y de Dret canónic, aminvant així els gastos d' el mateix, quines economies s' invertien en millores per aquell centre, tan necessitat d' elles.

Actualment dirigeix sa mirada amb major cuidado que mai an el temple de Sant Domingo, abans citat, ansiós de veure acabades ses obres que s' están fent en es ninxo d' el Sant Cristo d' el Cementeri, quina capella sofreix una importantíssima reforma, quedant amb ella ampliada segons els desitjos y necessitats de tots aquells is'enyos.

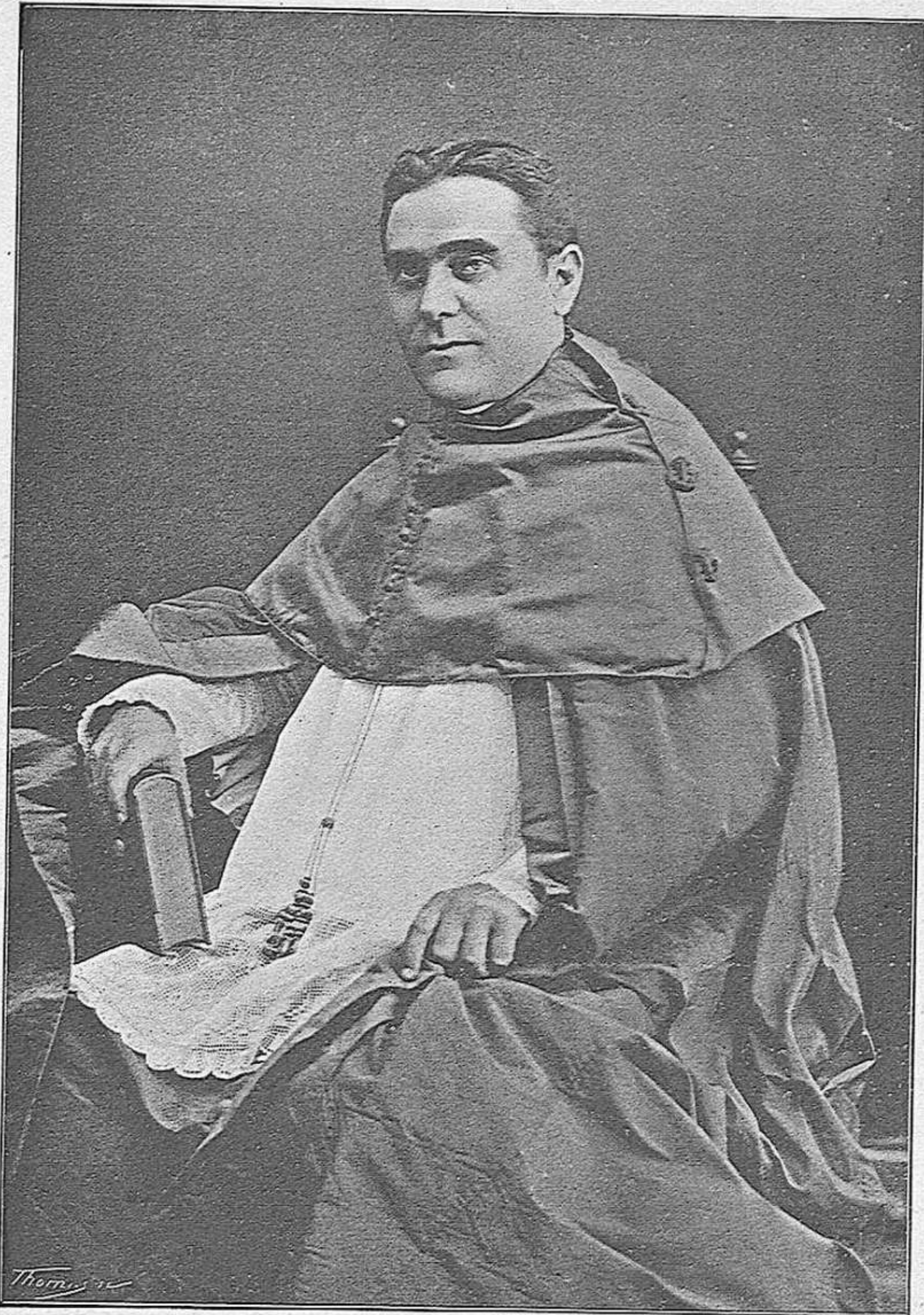
Amb el major interés y fe expicá y ensenyá desde sa trona an els séus diocessans les Sagrades Escripures, ciencia qu' esposa admirablement, lo mateix qu' els Sants Pares y filosòphs de totes les épques. No preteng amb això qu' acab d' esposá presentá al molt Il·lustre Sr. D. Joan Torres com un d' els millòs oradòs, pues no es d' aquells qu' adornen els séus discursos de belleses retòriques, però sí afirm qu' els séus sermons van saturats de sabia y profunda doctrina, que cautiva y eleva s' ànima vers Déu. Essent encara molt jove, publicá una obra titulada «Artificio gramatical» p' els deixebles de Llatí, que fou molt aplaudida y acceptada. Té publicats també alguns folletos, un en defensa de sa «Doctrina ò sistema moral» de Sant Alfonso M.ª Ligorio quantre el sistema de «Puro probabilismo» noticia historia-cronològica d' els concilis generals, un article critic moral quantre el desafió y moltes cartes y exhortacions pastorals dirigides an els séus diocessans.

La Iglesia Catòlica Apostòlica Romana compta amb un Prelat més, quines relevants qualidats, sobradament provades queden durant sa seva vida y en l' acert qu' ha tengut en el desempenyo de tant difícils com espinosos càrregs que sucessivament ha vengut desempenyant.

Es l' Ilm. Sr. Llicenciat Don Joan Torres, Bisbe de la Illa y Diócessis de Menorca, d' un caracte dols y afable y d' un cor noble y generós. Tal es, a grans trassos, el cridat per a retgir l' Iglesia y clero de Menorca.

Rébi el nou Prelat nostra felicitació més sincera mentres dirigim nostres pregaries al Cèl perque Déu l' il·lumin y li concedesca acert en son nou y difícil càrreg.

PITYUSO.

M. I. SR. D JOAN MARÍ RIERA

Vicari capitular de Ibisca

Don Joan Marí ocupa ara el càrreg que despenyava monsenyor Torres.

El nou vicari capitular nasqué a Formentera l'any 1844 y a l'edat de tretze anys entrá en el Seminari d' Ibisca ahont ja va demostrar que passava d' el nivell de ses medianies.

En els 24 anys ja fou designat per explicar Filosofia en dit Seminari y el 21 de Desembre de 1867 va esser elevat al Sagrat Orde del Presbiterat.

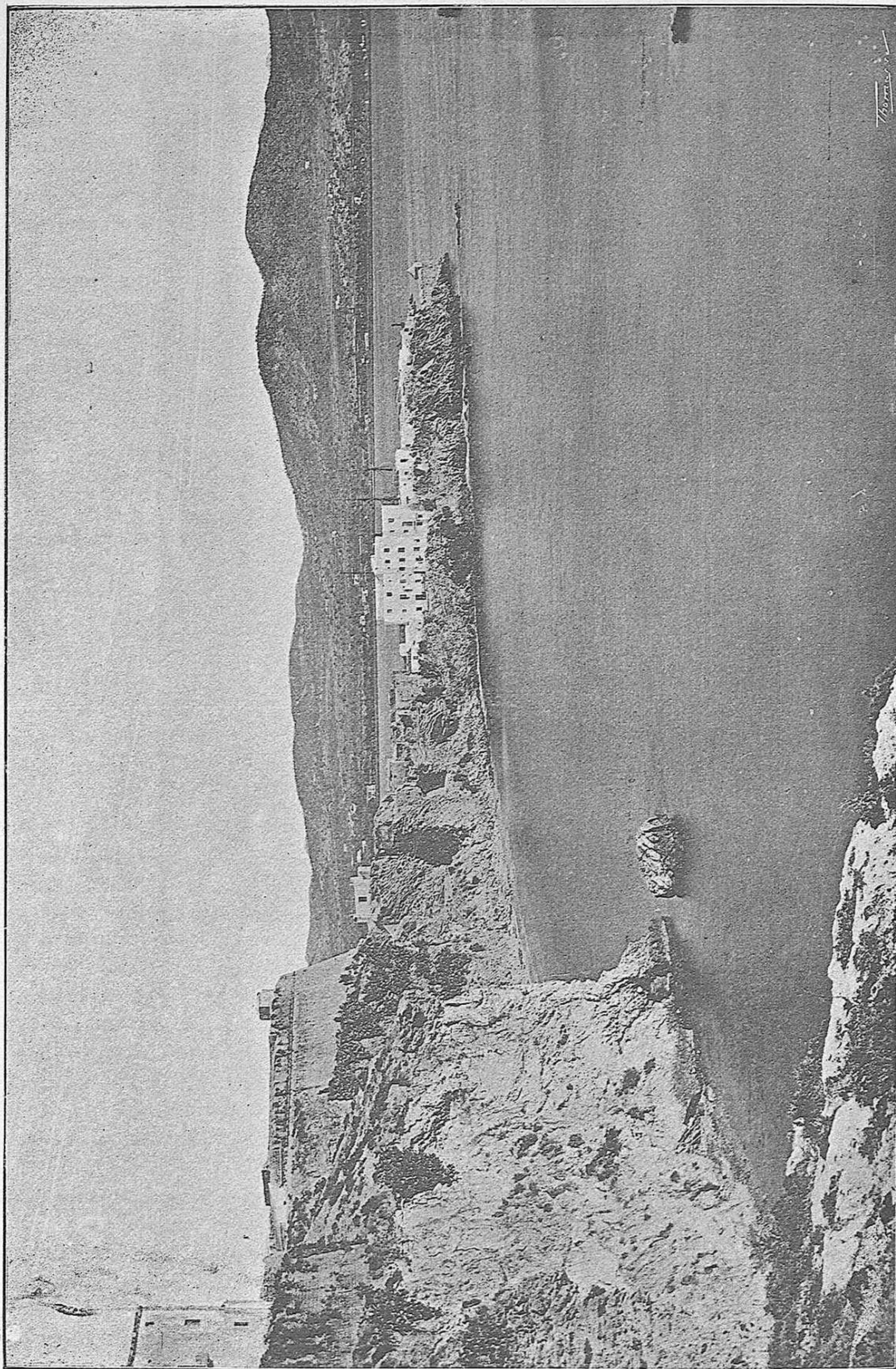
Després passá a Valencia ahont vá gonya

els graus de Bachiller y Llicenciat amb la nota de *Nemine discrepante*.

En 1879 fou designat per la capellania de San Pere. Després se trasladá a Valencia ahont va obtenir la Llicenciatura en Dret Canònic.

En 1876 va gonyar la Canongia Doctoral de la Catedral d' Ibisca, carreg qu'ocupá fins el 21 d' Agost últim, que fou elevat a Vicari capitular.

Desitjam qu' el seu mando siga profitós per la diócessis de s'illa vehinada.

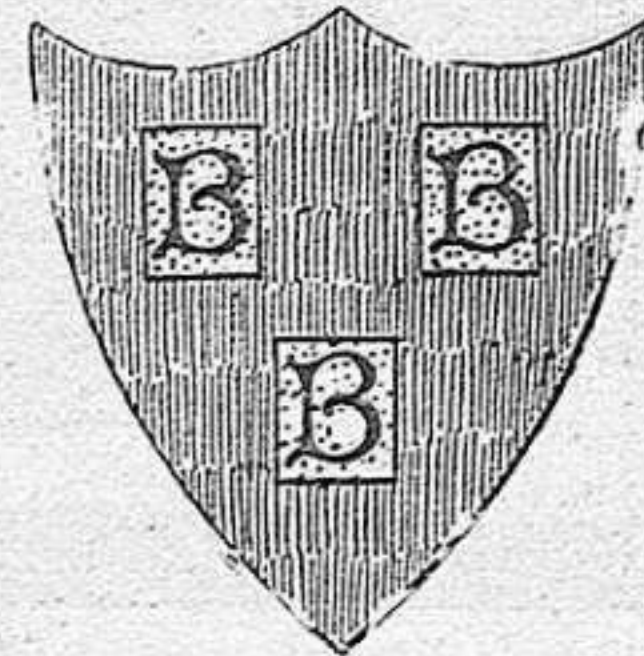
IBISSA: Es barrio de La Peña

Noms, armes y noticias de ses families de Mallorca

Bellver.—Llinatge extingit. Armes: *De roig un lleó rampant d' or, al front cosit del dos esmalts amb dues pires en faixa.*

Benet.—Armes: *De roig tres cartelles d' or carregades d' una B: dues, una.*

Beltran.—Llinatge estés a Mallorca. Armes: *De roig una cabria d' or acompanyada d' una estrella de lo mateix en la punta. Se troben en la Cartoixa de Valldemossa en el cor d' els llegs.*

Bennassar.—Llinatge estés a Mallorca. La casa principal de moros nobles se dividi amb dues rames; la primera, se estingí en la casa de Santa-Cilia y la segona avuy existent es la de Bennassar de Bonnavar de Campanet. Armes: *D' or un lleó de roig; brodadura componada de lo mateix. Se troben en l' enfront de Sant Miquel y se trobaven en el séu enterro a Sant Domingo, capella dita dels Virens.*

Un discurs academic

Historieta fotogràfica, per J. Durán

—Dimars reparteixen els prèmis a s'escòla y jo he de fè un discurs.

—Estodiem-lo, qu' hei haurá molta de gent y hem de quedá bé devant el senyô Bisbe y s' Inspectô.

—¡Si me confongués y me siulassen...! ¡Ja riuríen els méus companyers.

—Però jo els-e dominaré amb sa méua serenidat y els-e parlaré d' es profit de s' estudi.

—Y sobre tot els-e posaré p' els niguls y diré que tots son uns Sénecas.

—Y en havé acabat, com els hauré anat per ses séues... tothom m' aplaudirá!

Poncelles

I

Raig d'amor

—Desde aquella cançoneta,
¿perqué ab veu trista y secreta
te dona el cor eix rebulls,
y en somnis sospirs exhalas,
y al mirarte sempre acalás
enterra, nina, els teus ulls?

¿Perqué com antes solias,
l' hora baixa tots els dias
no vas las flors a regar?
¿Perqué fins l' ombra t' espanta?
¿Perqué quant tot riu y canta
tu no fas més que plorar?....

—¡Ay, mare, la mia mare!...
D' aquell cant retruny encare
a dins mon cor la dolçor,
y sent l' ánima deserta
que a cada punt se desperta
férída d' un raig d' amor.

II

Consol

(A una amiga en la mort de son fill)

Tot vestit de blanch y blau
dins caixeta de satí,
sa hermosura contempláu:
n' es mes bell qu' un xerafi.

Desde el llifet 'hont dormía,
com l' auba deixa las flors,
sonriguent, sensa agonia,
n' ha deixat eix mon de plórs.

Ara qu' en trista amargura
te sents el cor aufegar,
aixeca 'ls ulls a l' altura;
Déu calmará ton pesar.

No 't fassa el dolor més guerra
y arranquet d' el cor sa rèl:
si perds un fill en la terra,
tens un ángel en el Cèl!

BARTOMÉU SUREDA.

Mars de 1889.

Noves

LA ROQUETA s'asocia amb 10 quotes de la Redacció y Administració, sa subscripció pública iniciada per *La Almudaina* per oferí una corona a la memoria de D. Ernest Canut, mort farà un any per la maldat de cors innobles.

Manuel Fuentes Pando.

CASA FUNDADA EN 1880

Independencia números 1 y 3; Remedios (Cuba)

LA HISTORIA

LLIBRERÍA, QUINCALLA, PERFUMERÍA, EFECTES D' ESCRIPTORI
BICICLETES Y VELOCÍPEDOS

MAGNÍFICA TENDA DE ROBES

DE MANUEL FUENTES PANDO

VENTES AL CONTAT

PREUS MÓDICS

Apartat n.º 24 * Telegrafo: FUENTES * REMEDIOS

LA HISTORIA

Agencia Agrícola Balear

Aquesta agència, instal·lada a sa plassa d' es Mercat—87; garantisa ses primeres matèries per abonos, que procedeixen directament de sa seua casa o d' es Sindicat Agrícola de Manacor. Es preus son segons ses cotisacions de Valencia y Barcelona.

Surtit complet de productes antissèptics o insecticides moderns per combatre amb èxit ses malalties de ses plantes.

Exposició permanent de màquines útils y aparatos agrícoles. Se comanen tota casta de plantes y de llavors. Hey ha existencia d' els forratges que milló resultats han donat.

Desitjant donà impuls a sa secció d' Agricultura dispon sa casa de tota casta d' hormetjos y de personal intel·ligent per ses instal·lacions de beyès.

HORES DE DESPATX DE 9 A 2 D' ES CAPVESPRE

Té gran èxit fa molts d' anys y está aprovat p' els doctòs es **Xarop Llull**, d' els millòs per matà els cues d' els infants.

Se ven a casa del inventò, de Son Servera, y a Palma: Centro Farmacèutic y Farmacia Valenzuela.

¡Calsats de Moda!

ESMERADA CONFECIÓ

Sabateria RATIER

Carré de sa Cadena de Cort, 7 y 9

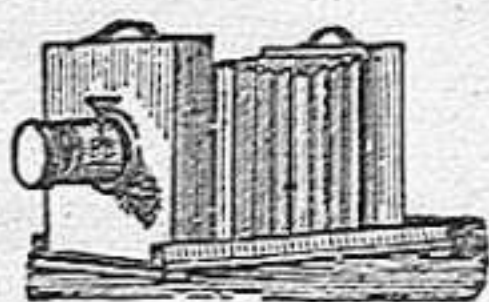
Venta de tabacs y efectes timbrats

ROCA Y VADELL

Sant Domingo, 44-2.º

Agents per Balears de ses més importants Companyies de Seguros **Unión de Londres** (ram de vida), **Sun Fire** (incendis), **Zudrich** (contra els accidents), **Lloyd Malagueño** (maritims). Pólizes inmillorables. Inmediat arreglo y pago de sinestres.

Per més informes dirigir-se an els agents.

DROGUES

Productes químics,

Aparatos y Articles de fotografia

D' EN

DOMINGO DURÁN

Especialitat en teles y tubos de colors al oli, pincells y brotxes, paletines, plaques y papers fotogràfics. Laboratori á disposició d' els aficionats. *Vistes de Mallorca.*

Carré de Colón n.º 5 y Rastrillo n.º 10

PALMA DE MALLORCA

FOTOGRAFÍA MALLORQUINA

D' EN

Pep Truyol

Conquistadó, 28

Vistes de Mallorca per turistes tamany 13x18 y 18x24, vistes esteroscòpiques y targetes postals.—Trabays fotogràfics de tota casta.—Fotoplatino a preus reduits.

Si tossiu,

preniu

Amb constancia y decisió

Ses pastilles **Rosselló**

Depòsits: a ses Farmacies

Valenzuela y Obradó.

Relotgeria Espanyola d' en Miquel Girbent

Relotges d' or y plata, acer, nikel, dublé, d' aquells que may s' espenyen y sempre marxen bé, de paret, sobremessa, despertadòs en gran amb unes tals campanes qu' els sorts despertarán. Per adobà relotges, no hi ha, parlant en plata, altre relotgeria, millor y mes barata.

RELLOTGES DE TOTA CASTA—Carré d' en Colón, 22

OBRA D' ACTUALITAT

“EL DERRIBO DE LAS MURALLAS DE PALMA,”

Extracte de lo referent a ses murades publicat a *La Almudaina* d' els días 10, 11, 12 y 13 d' el corrent. Es un tomet de 144 pàgines.—Se ven al preu de **UNA pesseta** a sa llibreria de n' AMENGUAL y MUNTANER, Cadena, 2, y a ses Sucursals d' Inca y Manacor.